

4. Копейчиков В. Реалізація прав і свобод людини / В. Копейчиков // Урядовий кур'єр. – 19.06.1994.

5. Конституція України [Електронний ресурс] : Закон України від 28 черв. 1996 р. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254>.

6. Копейчиков В. Закон, особа, суспільство / В. Копейчиков // Радянське право. – К. : Наук. думка, 1977. – № 7. – С. 7–13.

7. Капічон О.Г. Еволюція поглядів академіка Володимира Копейчикова в царині прав людини та громадянина // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ, – № 2, – 2015.

Курсант 3-го курсу ННІ №3 НАВС

Князєв Юрій Вікторович

ОБОВ'ЯЗОК ВЛАДИ ДОТРИМУВАТИСЬ КОНСТИТУЦІЇ: РЕАЛІЇ, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

*"Коли наші королі – в протиріччі з Конституцією,
ми змінюємо наших королів".*

Вінстон Черчилль.

У більшості цивілізованих та демократичних країнах світу Конституція є предметом гордості і шанування всього народу, вона є основою легітимності публічної влади, що в свою чергу є гарантією стабільності будь-якого політичного режиму. Нажаль, цього не можна сказати про Україну, де конституційні норми та принципи з достатньою легкістю зневажаються владою, їх порушують навіть ті, чиїм основним обов'язком є захист прав громадян.

Парадокс полягає у тому, що створивши одну з найкращих Конституцій в Європі, українська влада її не дотримується і не виконує, при цьому змушує це робити суспільство. Але Конституція у нашому суспільстві поки що залишається чисто формальним документом. Про це наочно свідчать результати дослідження, проведеного ще у вересні 2015 року на замовлення Центру політико-правових реформ, згідно яких з Конституцією України ознайомлені 37% населення, 8% з яких читали її повністю і 29% – лише окремі розділи, ще 14% українців читали про Конституцію у засобах масової інформації, а 49% ніколи в житті не читали Основний Закон. Ще гірше справа щодо змін до нього, лише 12% українців добре орієнтуються у змісті змін до Конституції, які парламент ухвалив у першому читанні 31 серпня 2015 року [1].

На питання як змусити владу в країні з повністю прогнилою судовою системою рахуватися з думкою народу, дотримуватися букви Основного Закону, однозначної відповіді не має. Але не зважаючи на це, під час наступних змін в частині децентралізації, необхідно нарешті відмовитися від формальних декларацій і гарантій у Конституції, яких в нашій країні апріорі не можливо дотримуватися, зокрема про безоплатну медицину, безкоштовну освіту, а також гарантованого права громадянина заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Одне діло декларувати – інше втілювати на практиці. Або ми знаходимо можливості виконання написаних норм, або перестаємо обманювати самих себе з цього приводу та створювати підґрунтя для подальших маніпуляцій політиків.

Поряд з цим, до Конституції необхідно внести ще один окремий розділ – відповідальність посадових осіб за недотримання Конституції, в якому буде чітко прописані види та підстави правової та політичної відповідальності, зокрема, спрощений на відміну від існуючого порядок імпічменту Президента, і не тільки за вчинення державної зради, а й вчинення іншого злочину, який підпадає під дію кримінального закону, розпуску парламенту, висловлення недовіри та відставки як уряду, так й окремих міністрів, висловлення недовіри депутатам всіх рівнів та їх відкликання виборцями тощо.

Також вкрай важливо, щоб законодавчі акти, які приймаються Верховною Радою, не вступали в суперечності з Конституцією, а навпаки, створювали механізми дії її норм. Найпоказовіший приклад – це Верховний Суд України, який за законом вищий, але в дійсності над ним опинилися Вищі спеціалізовані суди, від яких залежить можливість подальшого розгляду тієї

чи іншої справи у Верховному Суді України.

Але все ж таки головне, щоб кожен громадянин України сам навчився поважати Конституцію, що означає вміти обмежити свої власні наміри та власні інтереси, пожертвувавши ними заради загальносуспільного блага.

Поважати Конституцію – це значить відмовитися від перекручення норм при її тлумаченні на користь тієї чи іншої політичної сили, неухильно дотримуватися її в першу чергу, публічною владою. Однак якщо в нас не буде звичайної міжлюдської поваги, поваги до старших, більш освічених, то скільки би ми не голосили про дотримання Конституції, вона буде залишатися якимось формальним законом, який нікому не буде цікавим. І поки в нас не буде вибудовано правильного ставлення одне до одного, ніякі зовнішні чинники, зміни Конституції, не будуть працювати, оскільки ні в кого з нас не буде внутрішнього мотиву дотримуватися цього закону. Тобто одним з кроків до дотримання Конституції, до того, щоб вона зажила та запрацювала, повинна бути відбудова певної громадянської етики, тоді всі будуть і вивчати Конституцію, і поважати її.

Велику об'єднуючу роль у цьому плані повинна відігравати сучасна українська національна ідея, яка полягає у формуванні і утворенні української соборної самостійної національної держави, в основу якої покладено українські національні цінності і в першу чергу українська культура і мова як державна, яка пануватиме в усіх сферах суспільного життя на всій території України.

Список використаних джерел :

1. Конституція повинна стати повноцінним суспільним договором між громадянами, а влада має виступати лише інструментом у цьому процесі/ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rpr.org.ua/news/konstytutsiya-povynna-staty-povnotsinnym-suspilnym-dohovorom-mizh-hromadyanamy-a-vlada-maje-vystupaty-lyshe-instrumentom-u-tsomu-protsesi/>
2. Конституційне право зарубіжних країн/ Підручник (М.С. Горшенєва, К.О. Закоморна, В.О. Рієка) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://books.br.com.ua/24851>
3. Конституційний Суд України; Рішення від 16.04.2008р. № 6-рп/2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v006p710-08>
4. Конституція України Верховна Рада України; Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР; [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr>

Студент 4-го курсу ННІ №4

Кожевников Віктор

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЛОБІЗМУ В УКРАЇНІ

Актуальність дослідження. Рекомендації ПАРЕ 1908 (2010) «Лобіювання в демократичному суспільстві, Антикорупційна стратегія на 2014-2017 рік зазначає необхідність впровадження інституту лобізму в Україні як захід запобігання корупції в представницьких та інших державних органах влади.

Згідно Концепції проекту Закону України "Про вплив громадськості на прийняття нормативно-правових актів" (затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22.04.2007), лобіювання – це легітимний вплив зареєстрованих та акредитованих в установленому порядку осіб (лобістів та лобістських об'єднань) в інтересах замовників на органи державної влади, їх посадових і службових осіб під час прийняття (участі у прийнятті) ними нормативно-правових актів [3].

В антикорупційній стратегії на 2014-2017 роки (Розділ 3) лобіювання визначається як легальний демократичний шлях взаємодії громадянського суспільства та правової держави.

Правовою основою для запровадження інституту лобізму виступає конституційна норма, закріплена в статті 40 Конституції України, яка встановлює, що усі мають право направляти письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади та місцевого самоврядування.

Основним позитивним моментом впровадження інституту лобізму в Україні є намагання